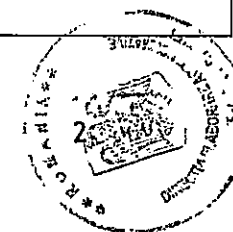

TABEL DE CONCORDANȚĂ

DIRECTIVA 2017/1371 A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI din 5 iulie 2017 privind combaterea fraudelor îndreptate împotriva intereselor financiare ale Uniunii prin mijloace de drept penal

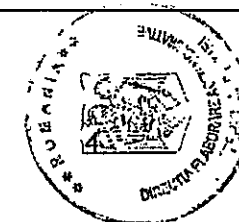
Directiva 2017/1371 a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2017 privind combaterea fraudelor îndreptate împotriva intereselor financiare ale Uniunii prin mijloace de drept penal	Lege pentru transpunerea art. 3 alin. (2) lit. c) pct. (i) și art. 11 alin. (1) lit. b) din Directiva (UE) 2017/1371 a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2017 privind combaterea fraudelor îndreptate împotriva intereselor financiare ale Uniunii prin mijloace de drept penal
Art. 1 Obiect Prezenta directivă instituie norme minime privind definirea infracțiunilor și a sancțiunilor privind combaterea fraudei și a altor activități ilegale care aduc atingere intereselor financiare ale Uniunii, cu scopul de a întări protecția împotriva infracțiunilor care aduc atingere intereselor financiare respective, în concordanță cu acquis-ul Uniunii în acest domeniu.	<i>Nu necesită transpunere.</i>
Art. 2 Definiții și domeniu de aplicare (1) În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții: (a) "interesele financiare ale Uniunii" înseamnă toate veniturile, cheltuielile și activele care sunt cuprinse în, sunt colectate în sau sunt datorate la: (i) bugetul Uniunii; (ii) bugetele instituțiilor, organelor, oficiilor și agențiilor Uniunii înființate în temeiul tratatelor sau bugetele gestionate sau monitorizate direct sau indirect de acestea;	<i>Nu face obiectul transunerii prin prezentul proiect.</i>

(b) "persoană juridică" înseamnă orice entitate care are personalitate juridică în temeiul dreptului aplicabil, cu excepția statelor sau a organismelor publice în exercitarea prerogativelor lor de autoritate publică și a organizațiilor internaționale de drept public.	
(2) În ceea ce privește veniturile obținute din propriile resurse de TVA, prezenta directivă se aplică doar în cazurile de infracțiuni grave împotriva sistemului comun privind TVA. În sensul prezentei directive, infracțiunile împotriva sistemului comun privind TVA sunt considerate a fi de natură gravă în cazul în care acțiunile sau inacțiunile intenționate definite la articolul 3 alineatul (2) litera (d) sunt legate de teritoriul a două sau mai multe state membre ale Uniunii și implică un prejudiciu total de cel puțin 10.000.000 EUR. (3) Structura și funcționarea administrațiilor fiscale ale statelor membre nu sunt afectate de prezenta directivă.	<i>Nu necesită transpunere.</i>
Articolul 3 Frauda care aduce atingere intereselor financiare ale Uniunii (1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că frauda care aduce atingere intereselor financiare ale Uniunii constituie o infracțiune atunci când este săvârșită cu intenție. (2) În sensul prezentei directive, sunt considerate fraudă care aduce atingere intereselor financiare ale Uniunii următoarele: (a) în legătură cu cheltuielile care nu sunt aferente achizițiilor, orice acțiune sau inacțiune cu privire la:	<i>Nu face obiectul transunerii prin prezentul proiect.</i>

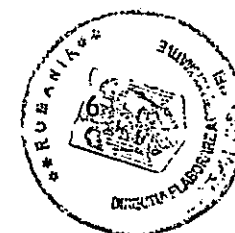
(i) utilizarea sau prezentarea de declarații sau documente false, incorecte sau incomplete, având ca efect deturnarea sau reținerea necuvenită de fonduri sau active de la bugetul Uniunii ori de la bugetele gestionate de Uniune sau în numele acesteia;	
(ii) nedivulgarea de informații, cu încălcarea unei obligații specifice, având același efect; sau	<i>Nu face obiectul transpunerii prin prezentul proiect.</i>
(iii) utilizarea necorespunzătoare a unor astfel de fonduri sau active în alte scopuri decât cele pentru care au fost acordate inițial;	<i>Nu face obiectul transpunerii prin prezentul proiect.</i>
(b) în legătură cu cheltuielile aferente achizițiilor, cel puțin dacă este săvârșită pentru a obține un profit ilegal pentru autor sau pentru altă persoană, prin cauzarea unei pierderi în ceea ce privește interesele financiare ale Uniunii, orice acțiune sau inacțiune cu privire la: (i) utilizarea sau prezentarea de declarații sau documente false, incorecte sau incomplete, având ca efect deturnarea sau reținerea necuvenită de fonduri sau active de la bugetul Uniunii ori de la bugetele gestionate de Uniune sau în numele acesteia;	<i>Nu face obiectul transpunerii prin prezentul proiect.</i>
(ii) nedivulgarea de informații, cu încălcarea unei obligații specifice, având același efect; sau	<i>Nu face obiectul transpunerii prin prezentul proiect.</i>
(iii) utilizarea necorespunzătoare a unor astfel de fonduri sau active în alte scopuri decât cele pentru care au fost acordate inițial, care prejudiciază interesele financiare ale Uniunii;	<i>Nu face obiectul transpunerii prin prezentul proiect.</i>

(c) în legătură cu alte venituri decât cele obținute din propriile resurse de TVA menționate la litera (d), orice acțiune sau inacțiune cu privire la: (i) utilizarea sau prezentarea de declarații sau documente false, incorecte sau incomplete, având ca efect diminuarea ilegală a resurselor bugetului Uniunii sau ale bugetelor gestionate de Uniune ori în numele acesteia;	Art. 18³ (1) Folosirea sau prezentarea de documente ori declarații false, inexacte sau incomplete, care are ca rezultat diminuarea ilegală a resurselor bugetului Uniunii Europene sau ale bugetelor administrate de aceasta ori în numele ei, se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani și interzicerea exercitării unor drepturi. (2) Cu pedeapsa prevăzută la alin. (1) se sancționează omisiunea de a furniza, cu știință, datele cerute potrivit prevederilor legale, dacă fapta are ca rezultat diminuarea ilegală a resurselor bugetului Uniunii Europene sau ale bugetelor administrate de aceasta ori în numele ei.”
(ii) nedivulgarea de informații, cu încălcarea unei obligații specifice, având același efect; sau	<i>Nu face obiectul transpunerii prin prezentul proiect.</i>
(iii) utilizarea necorespunzătoare a unui beneficiu obținut în mod legal, având același efect;	<i>Nu face obiectul transpunerii prin prezentul proiect.</i>
(d) în ceea ce privește veniturile obținute din propriile resurse de TVA, orice acțiune sau inacțiune comisă în cadrul unor scheme frauduloase cu caracter transfrontalier în ceea ce privește: (i) utilizarea sau prezentarea de declarații sau documente false, incorecte sau incomplete privind TVA, având ca efect diminuarea resurselor bugetului Uniunii; (ii) nedivulgarea de informații privind TVA, încălcându-se astfel o obligație specifică, având același efect; sau (iii) prezentarea unor declarații corecte privind TVA pentru a masca în mod fraudulos neplata sau constituirea unor drepturi necuvenite la rambursări de TVA.	<i>Nu face obiectul transpunerii prin prezentul proiect.</i>
Articolul 4 Alte infracțiuni care aduc atingere intereselor financiare ale Uniunii	<i>Nu face obiectul transpunerii prin prezentul proiect.</i>

(1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că spălarea banilor astfel cum este descrisă la articolului 1 alineatul (3) din Directiva (UE) 2015/849, în care sunt implicate bunuri provenite din săvârșirea unor infracțiuni reglementate de prezenta directivă, constituie infracțiune. (2) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că corupția pasivă și activă constituie infracțiuni atunci când sunt săvârșite cu intenție. (a) În sensul prezentei directive, "corupție pasivă" înseamnă acțiunea unui funcționar public care, în mod direct sau printr-un intermediar, solicită sau primește avantaje de orice fel, pentru sine sau pentru o terță parte, ori acceptă o promisiune referitoare la un astfel de avantaj pentru a acționa sau a se abține de la a acționa în conformitate cu sarcinile sale sau în exercitarea atribuțiilor sale, într-un mod care prejudiciază sau este susceptibil să prejudicieze interesele financiare ale Uniunii. (b) În sensul prezentei directive, "corupție activă" înseamnă acțiunea unei persoane care, în mod direct sau printr-un intermediar, promite, oferă sau acordă avantaje de orice fel unui funcționar public, pentru sine sau pentru o terță parte, pentru a acționa sau a se abține de la a acționa în conformitate cu sarcinile sale sau în exercitarea atribuțiilor sale, într-un mod care prejudiciază sau este susceptibil să prejudicieze interesele financiare ale Uniunii.	
(3) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că deturnarea de fonduri constituie infracțiune, atunci când este săvârșită cu intenție.	<i>Nu face obiectul transpunerii prin prezentul proiect.</i>

În sensul prezentei directive, "deturnare de fonduri" înseamnă acțiunea unui funcționar public căruia îi este încredințată în mod direct sau indirect gestionarea de fonduri sau de active, în sensul angajării sau plății fondurilor ori al însușirii sau utilizării activelor contrar scopului preconizat în orice mod care prejudiciază interesele financiare ale Uniunii.	
(4) În sensul prezentei directive, "funcționar public" înseamnă: (a) funcționar al Uniunii sau funcționar național, inclusiv orice funcționar național al altui stat membru și orice funcționar național al unei țări terțe; (i) "funcționar al Uniunii" înseamnă o persoană care: - este funcționar sau alt agent angajat de Uniune în temeiul unui contract, în înțelesul Statutului funcționarilor și Regimului aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii Europene prevăzute de Regulamentul (CEE, Euratom, CECA) nr. 259/68 al Consiliului (16) (denumit în continuare "Statutul funcționarilor"); sau - este detașată la Uniune de către un stat membru sau de către orice organism public sau privat, care îndeplinește atribuții echivalente celor îndeplinite de funcționari sau de alți agenți ai Uniunii. Fără a aduce atingere dispozițiilor referitoare la privilegii și imunități din Protocoalele nr. 3 și nr. 7, membrii instituțiilor, organelor, oficiilor și agențiilor Uniunii, instituite în conformitate cu tratatele, precum și personalul acestora sunt asimilați funcționarilor Uniunii, în măsura în care nu li se aplică Statutul funcționarilor;	<i>Nu face obiectul transunerii prin prezentul proiect.</i>

(ii) "funcționar național" este înțeles prin trimitere la definiția "funcționarului" sau a unui "funcționar public" din dreptul intern al statului membru sau a țării terțe în care își îndeplinește funcțiile. Cu toate acestea, în cazul procedurilor care implică un funcționar național al unui stat membru sau un funcționar național al unei țări terțe și sunt inițiate de un alt stat membru, acesta din urmă nu este obligat să aplice definiția "funcționarului național" decât în măsura în care definiția respectivă este compatibilă cu dreptul intern. Termenul de "funcționar național" include orice persoană care deține o funcție executivă, administrativă sau judecătorească la nivel național, regional sau local. Orice persoană care deține o funcție legislativă la nivel național, regional sau local este asimilată unui funcționar național; (b) orice altă persoană căreia i s-a încredințat și exercită o funcție de serviciu public care implică gestionarea intereselor financiare ale Uniunii în state membre sau în țări terțe sau luarea de decizii referitoare la acestea.	
Articolul 5 Instigare, complicitatea și tentativa (1) Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a se asigura că se pedepsesc ca infracțiuni instigare și complicitatea la săvârșirea oricăreia dintre infracțiunile menționate la articolele 3 și 4. (2) Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a se asigura că se pedepsește ca infracțiune tentativă de a săvârși oricare dintre infracțiunile menționate la articolul 3 și la articolul 4 alineatul (3).	<i>Nu face obiectul transpunerii prin prezentul proiect.</i>

Articolul 6 Răspunderea persoanelor juridice

(1) Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a se asigura că răspunderea persoanelor juridice poate fi antrenată pentru oricare dintre infracțiunile prevăzute la articolele 3, 4 și 5 săvârșite în beneficiul lor de către orice persoană care acționează fie pe cont propriu, fie ca parte a unui organ al persoanei juridice respective și care deține o funcție de conducere în cadrul acesteia în temeiul:

(a) unei împuterniciri din partea persoanei juridice respective;

(b) unei competențe de a lua decizii în numele persoanei juridice respective; sau

(c) unei competențe de exercitare a controlului în cadrul persoanei juridice respective.

(2) Statele membre iau, de asemenea, măsurile necesare pentru a se asigura că poate fi antrenată răspunderea persoanelor juridice atunci când lipsa supravegherii sau a controlului din partea unei persoane menționate la alineatul (1) din prezentul articol a făcut posibilă săvârșirea de către o persoană aflată sub autoritatea sa a oricăreia dintre infracțiunile menționate la articolul 3, 4 sau 5, în beneficiul persoanei juridice respective.

(3) Antrenarea răspunderii persoanelor juridice în temeiul alineatelor (1) și (2) din prezentul articol nu exclude posibilitatea inițierii procedurilor penale împotriva persoanelor fizice care sunt autori ai infracțiunilor menționate la articolele 3 și 4 ori care răspund penal conform articolului 5.

Nu face obiectul transunerii prin prezentul proiect.

Articolul 7 Sancțiuni privind persoanele fizice

(1) În ceea ce privește persoanele fizice, statele membre se asigură că în cazul săvârșirii infracțiunilor menționate la articolele 3, 4 și 5 se aplică sancțiuni penale eficace, proporționale și disuasive.

(2) Statele membre iau toate măsurile necesare pentru a se asigura că infracțiunile menționate la articolele 3 și 4 sunt sancționate cu o pedeapsă maximă care prevede închisoarea.

(3) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că infracțiunile menționate la articolele 3 și 4 sunt sancționate cu o pedeapsă maximă de cel puțin patru ani de închisoare atunci când implică un prejudiciu sau avantaj semnificativ.

Prejudiciul sau avantajul rezultat în urma săvârșirii infracțiunilor menționate la articolul 3 alineatul (2) literele (a), (b) și (c) și la articolul 4 este considerat a fi semnificativ atunci când prejudiciul sau avantajul implică mai mult de 100 000 EUR.

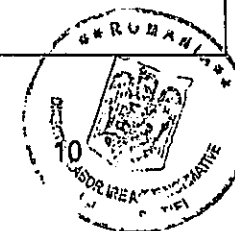
Prejudiciul sau avantajul rezultat în urma săvârșirii infracțiunilor menționate la articolul 3 alineatul (2) litera (d) și care fac obiectul articolului 2 alineatul (2) sunt considerate semnificative.

Statele membre pot prevedea, de asemenea, o pedeapsă maximă de cel puțin patru ani de închisoare în alte circumstanțe grave definite în dreptul lor intern.

(4) Atunci când o infracțiune menționată la articolul 3 alineatul (2) litera (a), (b) sau (c) sau la articolul 4 implică un prejudiciu mai mic de 10 000 EUR sau un avantaj mai mic de 10 000 EUR, statele membre pot să prevadă sancțiuni de altă natură decât penală.

Nu face obiectul transpunerii prin prezentul proiect.

(5) Alineatul (1) nu aduce atingere exercitării competențelor disciplinare de către autoritățile competente împotriva funcționarilor publici.	
Articolul 8 Circumstanța agravantă Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că, atunci când o infracțiune menționată la articolul 3, 4 sau 5 este săvârșită în cadrul unei organizații criminale în sensul Deciziei-cadru 2008/841/JAI, aceasta este considerată o circumstanță agravantă.	<i>Nu face obiectul transpunerii prin prezentul proiect.</i>
Articolul 9 Sancțiuni privind persoanele juridice Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că o persoană juridică a cărei răspundere este antrenată în temeiul articolului 6 este pasibilă de sancțiuni eficace, proporționale și disuasive, care includ amenzi penale sau de altă natură și care pot include alte sancțiuni, precum: (a) excluderea de la avantajele sau ajutoarele publice; (b) excluderea temporară sau permanentă din procedurile de licitație publică; (c) interdicția temporară sau permanentă de a desfășura activități comerciale; (d) plasarea sub supraveghere judiciară; (e) lichidarea judiciară; (f) închiderea temporară sau permanentă a unităților care au servit la săvârșirea infracțiunii.	<i>Nu face obiectul transpunerii prin prezentul proiect.</i>
Articolul 10 Înghețarea și confiscarea Statele membre iau măsurile necesare pentru a permite înghețarea și confiscarea instrumentelor și produselor	<i>Nu face obiectul transpunerii prin prezentul proiect.</i>

infracțiunilor menționate la articolele 3, 4 și 5. Statele membre care au obligații în temeiul Directivei 2014/42/UE a Parlamentului European și a Consiliului (17) acționează în acest sens în conformitate cu respectiva directivă.	
Articolul 11 Competența (1) Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a-și stabili competența în privința infracțiunilor menționate la articolele 3, 4 și 5 atunci când: (a) infracțiunea a fost săvârșită, în totalitate sau în parte, pe teritoriul său; sau	<i>Nu face obiectul transpunerii prin prezentul proiect.</i>
(b) autorul infracțiunii este un resortisant al său.	Art. II. „Prin excepție de la prevederile art. 9 din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 510 din 24 iulie 2009, cu modificările și completările ulterioare, și în aplicarea art. 12 din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare, dacă faptele sunt săvârșite în afara teritoriului țării de către un cetățean român sau de o persoană juridică română indiferent de pedeapsa prevăzută de legea română, chiar dacă fapta nu este prevăzută ca infracțiune de legea penală a țării unde aceasta a fost săvârșită și fără a fi necesară autorizarea prealabilă a procurorului general de la parchetul de pe lângă curtea de apel în a cărei rază teritorială se află parchetul mai întâi sesizat sau a procurorului general de la parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, legea penală română se aplică următoarelor infracțiuni prevăzute la: a) art. 6, art. 7, art. 18¹-18⁵ din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, cu modificările și completările ulterioare; b) art. 4, art. 8 și art. 9 din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu modificările și completările ulterioare, art. 270 și art. 272-275 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare, art. 289, art. 290, art. 291, art. 292, art. 294, art. 295, art. 297, art. 298, art. 306, art. 307, art. 308, art. 309 și art. 367 din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare și art. 49 din Legea nr. 129/2019 pentru prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului,

	precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare, dacă au avut ca rezultat atingerea intereselor financiare ale Uniunii Europene.”
(2) Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a-și stabili competența în privința infracțiunilor menționate la articolele 3, 4 și 5, în cazul în care, în momentul săvârșirii infracțiunii, autorul se află sub incidența Statutului funcționarilor. Fiecare stat membru poate decide să nu aplice normele privind competența prevăzute la prezentul alineat sau poate să le aplice doar în anumite cazuri sau doar atunci când sunt îndeplinite condiții specifice și informează Comisia cu privire la aceasta. (3) Un stat membru informează Comisia atunci când decide să își extindă competența în privința infracțiunilor menționate la articolul 3, 4 sau 5 care au fost săvârșite în afara teritoriului său, în oricare din următoarele situații: (a) autorul infracțiunii își are reședința obișnuită pe teritoriul său; (b) infracțiunea a fost săvârșită în beneficiul unei persoane juridice stabilite pe teritoriul său; sau (c) autorul infracțiunii este unul dintre funcționarii săi care acționează în exercitarea atribuțiilor oficiale. (4) În cazurile menționate la alineatul (1) litera (b), statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că exercitarea competenței lor nu se supune condiției ca o urmărire penală să poată fi inițiată numai în urma unei plângeri depuse de victimă la locul săvârșirii infracțiunii sau a unei denunțări din partea statului în care a fost săvârșită infracțiunea.	<i>Nu face obiectul transunerii prin prezentul proiect.</i>

Articolul 12 Termenele de prescripție pentru infracțiunile care aduc atingere intereselor financiare ale Uniunii

(1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a prevedea un termen de prescripție care să permită investigarea, urmărirea penală, judecarea și pronunțarea unor hotărâri judecătorești în cazul infracțiunilor menționate la articolele 3, 4 și 5 într-un termen suficient după săvârșirea acestor infracțiuni, astfel încât infracțiunile respective să poată fi abordate eficient.

(2) În cazul infracțiunilor menționate la articolele 3, 4 și 5 care sunt pasibile de o pedeapsă maximă de cel puțin patru ani de închisoare, statele membre iau măsurile necesare pentru a permite investigarea, urmărirea penală, judecarea și pronunțarea unor hotărâri judecătorești pentru o perioadă de cel puțin cinci ani de la săvârșirea infracțiunii respective.

(3) Prin derogare de la alineatul (2), statele membre pot stabili un termen de prescripție mai redus de cinci ani, dar de minimum trei ani, cu condiția să garanteze că termenul poate fi întrerupt sau suspendat în cazul unor acte specifice.

(4) Statele membre iau măsurile necesare pentru a asigura executarea:

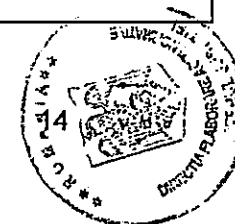
(a) unei pedepse cu închisoarea de peste un an sau, ca alternativă,

(b) a unei pedepse cu închisoarea în cazul unei infracțiuni pasibile de o pedeapsă maximă de cel puțin patru ani de închisoare,

impuse în urma unei condamnări definitive pentru săvârșirea uneia dintre infracțiunile menționate la

Nu face obiectul transpunerii prin prezentul proiect.

articolul 3, 4 sau 5, pentru cel puțin cinci ani de la data condamnării definitive. Perioada poate cuprinde prelungiri ale termenului de prescripție în urma întreruperii sau a suspendării.	
Articolul 13 Recuperarea Prezenta directivă nu aduce atingere dispozițiilor referitoare la recuperarea următoarelor: 1. la nivelul Uniunii, a sumelor plătite în mod necuvenit în contextul săvârșirii infracțiunilor menționate la articolul 3 alineatul (2) litera (a), (b) sau (c) ori la articolul 4 sau 5; 2. la nivel național, a oricărei TVA neplătite în contextul săvârșirii infracțiunilor menționate la articolul 3 alineatul (2) litera (d) sau la articolul 4 sau 5.	<i>Nu face obiectul transpunerii prin prezentul proiect.</i>
Articolul 14 Interacțiunea cu alte acte juridice aplicabile ale Uniunii Aplicarea măsurilor administrative, sancțiunilor și amenzilor, astfel cum sunt prevăzute în dreptul Uniunii, în special a celor în înțelesul articolelor 4 și 5 din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95, sau în dreptul intern, adoptate în conformitate cu o obligație specifică în temeiul dreptului Uniunii, nu aduce atingere prezentei directive. Statele membre se asigură că toate procedurile penale inițiate pe baza dispozițiilor naționale de punere în aplicare a prezentei directive nu afectează în mod nejustificat aplicarea corespunzătoare și efectivă a măsurilor administrative, a sancțiunilor și a amenzilor care nu pot fi echivalate cu proceduri penale, prevăzute în dreptul Uniunii sau în dispozițiile naționale de punere în aplicare.	<i>Nu necesită transpunere.</i>

Articolul 15 Cooperarea dintre statele membre și Comisie (OLAF) și alte instituții, organe, oficii sau agenții ale Uniunii

(1) Fără a aduce atingere normelor privind cooperarea transfrontalieră și asistența judiciară reciprocă în materie penală, statele membre, Eurojust, Parchetul European și Comisia cooperează, în limitele competențelor lor respective, în domeniul combaterii infracțiunilor menționate la articolele 3, 4 și 5. În acest scop, Comisia și, dacă este cazul, Eurojust acordă o astfel de asistență tehnică și operațională de care autoritățile naționale competente au nevoie pentru a facilita coordonarea investigațiilor lor.

(2) Autoritățile competente ale statelor membre, în limitele propriilor competențe, pot face schimb de informații cu Comisia pentru a facilita stabilirea faptelor și pentru a asigura întreprinderea unor acțiuni eficace împotriva infracțiunilor menționate la articolele 3, 4 și 5. Comisia și autoritățile naționale competente țin seama, pentru fiecare caz în parte, de cerințele privind confidențialitatea și de normele privind protecția datelor. În acest scop, fără a aduce atingere dreptului intern în materie de acces la informații, atunci când furnizează informații Comisiei, un stat membru poate stabili condițiile specifice care guvernează utilizarea acestor informații, fie de către Comisie, fie de către orice alt stat membru căruia i se transmit informațiile respective.

(3) Curtea de Conturi și auditorii responsabili pentru auditarea bugetelor instituțiilor, organelor, oficiilor și agențiilor Uniunii instituite în conformitate cu tratatele și a bugetelor gestionate și auditate de către instituții

Nu face obiectul transunerii prin prezentul proiect.

comunică OLAF și altor autorități competente orice fapt de care iau cunoștință în desfășurarea atribuțiilor lor, care ar putea fi calificat drept infracțiune, astfel cum se menționează la articolul 3, 4 sau 5. Statele membre se asigură că organismele naționale de audit procedează la fel.	
Articolul 16 Înlocuirea convenției privind protejarea intereselor financiare ale Comunităților Europene Convenția privind protejarea intereselor financiare ale Comunităților Europene din 26 iulie 1995, inclusiv Protocoalele la aceasta din 27 septembrie 1996, din 29 noiembrie 1996 și din 19 iunie 1997, este înlocuită de prezenta directivă în ceea ce privește statele membre care au obligații în temeiul acesteia, începând cu 6 iulie 2019. În ceea ce privește statele membre care au obligații în temeiul prezentei directive, trimerile la convenție se interpretează ca trimiteri la prezenta directivă.	<i>Nu necesită transpunere.</i>
Articolul 17 Transpunere (1) Statele membre adoptă și publică până la 6 iulie 2019 actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul acestor măsuri. Statele membre aplică aceste măsuri începând cu 6 iulie 2019. Atunci când statele membre adoptă aceste măsuri, ele conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Acestea conțin, de asemenea, o mențiune care precizează că, pentru statele membre care au obligații	<i>Nu necesită transpunere.</i>

în temeiul prezentei directive, trimiterile, în acte cu putere de lege și acte administrative în vigoare, la convenția înlocuită prin prezenta directivă se interpretează ca trimiteri la prezenta directivă. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri și modul în care se formulează această mențiune. (2) Statele membre comunică Comisiei textul principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.	
Articolul 18 Raportare și evaluare (1) Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului, până la 6 iulie 2021, un raport de evaluare a măsurii în care statele membre au luat măsurile necesare pentru a se conforma prezentei directive. (2) Fără a aduce atingere obligațiilor de raportare prevăzute de alte acte juridice ale Uniunii, statele membre transmit anual Comisiei următoarele statistici cu privire la infracțiunile menționate la articolele 3, 4 și 5, în cazul în care acestea sunt disponibile la nivel central în statul membru în cauză: (a) numărul de proceduri penale inițiate, respinse, care au condus la o achitare, care au condus la o condamnare și care sunt în curs; (b) sumele recuperate în urma procedurilor penale și prejudiciul estimat. (3) Până la 6 iulie 2024 și ținând seama de rapoartele prezentate în temeiul alineatului (1) și de statisticile transmise de statele membre în temeiul alineatului (2), Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport de evaluare a impactului dreptului intern care	<i>Nu face obiectul transpunerii prin prezentul proiect.</i>

transpune prezenta directivă asupra prevenirii fraudei care aduce atingere intereselor financiare ale Uniunii. (4) Până la 6 iulie 2022 și pe baza statisticilor transmise de statele membre în temeiul alineatului (2), Comisia prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului, după evaluarea, în ceea ce privește obiectivul general de a consolida protecția intereselor financiare ale Uniunii, a următoarelor aspecte: (a) dacă pragul indicat la articolul 2 alineatul (2) este adecvat; (b) dacă dispozițiile privind termenele de prescripție astfel cum se menționează la articolul 12 sunt suficient de eficace; (c) dacă prezenta directivă abordează în mod eficace cazurile de fraudă în materie de achiziții publice. (5) Rapoartele menționate la alineatele (3) și (4) sunt însoțite, dacă este necesar, de o propunere legislativă, care poate include o dispoziție specifică privind fraudă în materie de achiziții publice.	
Articolul 19 Intrarea în vigoare Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene	<i>Nu necesită transpunere.</i>
Articolul 20 Destinatari Prezenta directivă se adresează statelor membre în conformitate cu tratatele.	<i>Nu necesită transpunere.</i>

